

Editorial

Σε μία περίοδο κατά την οποία η εκπαίδευση επιχειρεί να επανέλθει στην κανονικότητα, ένα από τα ερωτήματα που τίθενται είναι αν μέσα από τις έκτακτες και πιεστικές συνθήκες που βίωσε η εκπαιδευτική κοινότητα, μπορούν να αναδειχθούν νέες συνιστώσες που θα συμβάλλουν στην ποιοτική αναβάθμιση της εκπαίδευσης στο μέλλον. Συχνά, λέγεται πως μετά την κρίση της πανδημίας, τίποτε δε θα είναι όπως πριν. Αν αυτή η άποψη ενέχει κάποια δόση αλήθειας, τότε το παράδοξο είναι πως η εκπαίδευση συμμετέχει ήδη στην αλήθεια αυτή. Τα σημαντικότερα ερωτήματα που αναδύονται μέσα από αυτή την προοπτική συνδέονται με μία σειρά από θέματα που αφορούν στη φιλοσοφία και στην ποιότητα της εκπαίδευσης, μέσα από νέες διδακτικές πρακτικές και προσεγγίσεις, αλλά και μέσα από τον ιδιαίτερο ρόλο που έχουν να διαδραματίσουν οι εκπαιδευτικοί στη νέα αυτή πραγματικότητα.

Στον παρόν τεύχος του εκπαιδευτικού κύκλου, είκοσι έξι νέα άρθρα, καταδεικνύουν θεματικές που μπορούν να συμβάλλουν σε αυτή την προοπτική της εκπαίδευσης. Μεταξύ αυτών σε σημαίνουσα θέση βρίσκονται η βιωματική και η εμπειρική μάθηση. Στο πλαίσιο αυτό η διδακτική μεθοδολογία κάθε γνωστικού αντικειμένου, αποκτά μία νέα δυναμική μέσα από τα ψηφιακά διαθέσιμα εργαλεία και υλικά, αλλά πρωτίστως μέσα από τη νέα διάσταση που προσφέρει η χρήση της τέχνης. Ωστόσο τα νέα πολυπολιτισμικά περιβάλλοντα μάθησης, που χαρακτηρίζουν το σύγχρονο εκπαιδευτικό γίνεσθαι, απαιτούν ιδιαίτερους χειρισμούς. Στην προοπτική αυτή, η διαφοροποιημένη διδασκαλία, η διαχείριση προβλημάτων συμπεριφοράς των μαθητών στην τάξη, αλλά και η προσαρμογή της διδασκαλίας στις ιδιαίτερες ανάγκες και τα ενδιαφέροντα των μαθητών, αναδεικνύονται σε γεγονότα υψίστης σημασίας.

Όμως τα νέα δεδομένα απαιτούν και ιδιαίτερους χειρισμούς και για το λόγο αυτό ο ρόλος του εκπαιδευτικού αποκτά μία ιδιαίτερη προοπτική, η οποία απομακρύνεται από τα στατικά όρια της αυθεντίας, καθώς κινείται στην προοπτική της συνεργασίας, της υποστήριξης και τα ενθάρρυνσης. Στο πλαίσιο αυτό η σημαντικότητα της συναισθηματικής νοημοσύνης στον εργασιακό χώρο της εκπαίδευσης, αποκτά βαρύνουσα σημασία. Κάτω από αυτές τις συνθήκες ιδιαίτερο χαρακτήρα αποκτούν η υποστήριξη, η παρακίνηση, καθώς και η επαγγελματική ανάπτυξη των εκπαιδευτικών, στοιχεία τα οποία επηρεάζονται σημαντικά και από τον ιδιαίτερο ρόλο της σχολικής ηγεσίας.

Σπύρος Κιουλάνης